

caro m. imbarcació emprada en la pesca a l'art, llarga i estreta, sense arbre, amb dos braços o barrots, l'un a cada banda de popa, que correspon per a portar l'art.

(1811)

7. de dues fabàcies del gèn. Coronilla, freqüentment cultiva l'una d'elles com a ornamental, plantes lleugeres de fulles imparipennades estripulades i flors grogues, en umbel·la, que pugen de l'apex d'un peduncle comú.

carnús m. Caronyà

mig coronada

carnussa f. Abundància fortissa de carn.

carnut -uda auj. Que té molta

carn. ~~carner~~

carolina f. Planta de la família de les salicàcies (Populus angulata), arbre de talla elevada, de ràpid creixement, cultivat per la fusta. || Nom

carona f. Cara petita; fam. cara amorosa, bufona, melancòlica